

Katse kohti tulevaa

Kirjoittaessani tätä pääkirjoitusta on koronaviruspandemiaa kestänyt jo yli vuoden. Se, koska asetetut rajoitukset loppuvat on tässä vaiheessa vielä epävarmaa, mutta toivottavasti lehden ilmestyessä toukuussa tilanne näyttää jo valoisammalta ainakin tulevan kesän suhteen.

Geologin toimituskunnan kesken pohdimme alkuvuodesta sitä, ovatko kaikki saaneet kokea ja lukea pandemiaan liittyen jo aivan tarpeeksi. Päädyimme kuitenkin koostamaan aiheeseen liittyvän numeron, sillä koimme, että kokemusten jakaminen poikkeuksellisesta vuodesta on tärkeää myös geotieteilijöiden kesken.

Kaikkea ei voi alallamme korvata digitaalisilla ratkaisuilla ja pandemia on tarjonnut arvokasta tietoa myös näistä asioista. Lisääntynyt etätöskentely on myös vähentänyt spontaania kuulumisten vaihtoa, josta on aikaisemmin saanut jaksamista, uusia oivalluksia ja ideoita työhön. Digiloikalla on ollut kuitenkin monia hyviä puolia, jotka todennäköisesti jäävät tulevaisuudessa osaksi alamme kehitystä. Esimerkiksi kansainvälisiin kokouksiin ja työpajoihin osallistuminen on ollut verkon kautta monin tavoin helpompaa. Myös Suomen Geologisen Seuran verkkokokoukset ja tapahtumat ovat mahdollistaneet osallistumisen asuinpaikasta riippumatta.

Vuosikymmenten päästä tämä numero toimikoon pienenä aikakapselina ajasta, jolloin myös geotieteissä koettiin erikoislaatuisia aikoja. Tämän lehden sivuilta voit muun

muussa lukea siitä, miltä tuntui olla historian ensimmäinen geologi Suomessa, jonka väitöstilaisuus järjestettiin etänä.

Toivottavasti tulevana kesänä on taas mahdollista tutustua kotimaan upeisiin luontokohteisiin, joita on lehdessä esillä Geoparkien muodossa. Luonnossa liikkuessasi voit miettiä sitä, millainen on mahdollisesti ollut maapallon ensimmäisen metsän tuoksu. Myös tästä kerrotaan lehden artikkelissa ”Taide kohtaa geologian” ja toivottavasti kesällä myös IHME Helsinki 2021 -teoksen muodossa.

ELINA LEHTONEN

Kirjoittaja on Geologin päätoimittaja